

1.) Ligesom det er Pligt for alle Forældre, der bekender sig til den christelige Religion, at lade deres Børn ved Daabens Sacramente indlemme i den christne Kirkes Samfund, saaledes paaligger det dem og at opfylde denne Pligt inden en vis passende Tid. Denne bestemmes saaledes, at Børn, der fødes fra 1 Mart. til 1 Sept., begge inclusive, skulle døbes inden 8 Uger efter Fødelsen; hvorimod det tillades Forældre at udsætte Daaben af de Børn, som fødes i den øvrige Tid af Aaret, til den først paafølgende Mai Maanedes Udgang.

2.) Daaben bør, som Sacrament, ordentligviis altid forrettes af Vedkommende Præst og i Kirken. Dog bør det, naar Barnet, formedelst bevisligt Sygdomstilfælde, kunde være Fare undergivet ved af føres til Kirken, være tilladt at lade det døbe i dets Hiem, og hvis saadan Svaghed skulde vedvare til Barnet naaer den i § 1 befalede Alder, skal det endog være Pligt at foranstalte det hiemmedøbt, da det ikke kan tilstedes, at lade det længere Tid henligge udøbt, ligesom det naturligviis og vilde være utilladeligt at føre det svage Barn til Kirken i en Tilstand, hvori dets Liv og Sundhed kunde være udsat for Fare.

3.) Naar i Medhold af § 2 et Barn hiemmedøbes, skal Daaben dog forettes af vedkommende Præst, med mindre Barnets Liv maatte være i saa øieblikkelig Livsfare, at det var umueligt at faae Daaben forretet ved ham; thi i saa Fald skal det være tilstedt, at lade en anden ordineret Mand, en Skolelærer eller en anden vel oplyst Christen af sat Alder og gode Sæder, døbe Barnet, ligesom og Daaben da kan meddeles af Barnets Fader. Jordemødre eller andre Qvinder maa ikke dertil bruges, med mindre Barnets Svaghed, i Forbindelse med de øvrige Omstændigheder, skulde forhindre at faae en Mandsperson af ovenanførte Egenskaber til at forrette Daaben.

4.) Naar Barnet døbes hjemme i Huset, skal det være Præsten tilladt at gjøre saadanne Afkortninger i den foreskrevne formular, som Omstændighederne kræve, dog at hvad der væsentlig hører til den christne Daab ingenlunde forbigaaes. I de enkelte Tilfælde, hvor en Uordineret, i Medhold af § 3, døber, bør den Døbende, efter at have ladet sig opgive Barnets Navn, blot navngive det, og, ved at øse reent Vand paa dets Hoved, døbe det i Navnet Faderens, Sønnens og den Hellig-Aands, samt derpaa læse Fader Vor.

Iøvrigt bør ved Hiemmedaab al muelig Værdighed og Anstændighed iagttages.

5-6.) Ophævet.

7.) Daaben og dens Stadfæstelse i Kirken tilfalder altid, hvor intet særskilt Regulativ heri gjør Forandring, Sognepræsten i den Menighed, hvortil Barnet hører paa den Tid, Handlingen forrettes; ligesom denne og har at antegne Daaben i sin Embedsbog paa den i saa henseende befalede Maade. Til Hiemmedaab kan derimod enhver af Menighedens Præster, og, under den i § 3 nævnte Betingelse, ogsaa Andre bruges; men naar saaledes en Anden, end en af Menighedens Præster, har forretet en Hiemmedaab, bør Faderen, eller, naar denne er fraværende eller Barnet er født udenfor Ægteskab, den der har forretet Daaben, inden 24 Timer i en Kiøbstad og 4 Dage paa Landet, derom gjøre Anmeldelse til Sognepræsten, for at denne kan foranstalte den fornødne Antegnelse i Kirkebogen. Denne Anmeldelse bør indeholde en fuldstændig Forklaring om Aarsagen til at Barnet blev hiemmedøbt, og, hvis Daaben er forretet af en uordineret Person, bør Præsten tillige forsikre sig om, at Barnet virkelig har modtaget den christne Daab, hvorom de tilstedeværende Vidner, saavelsom den, der har forretet Daaben, skulle være pligtige, ved Møde for Præsten, om det af ham begieres, at afgive deres Forklaring. Foruden denne anmeldelse til Sognepræsten, skal tillige enhver Hiemmedaab, hvad enten den forrettes af vedkommende Præst eller af hvilken anden dertil Berettiget i Følge § 3, tillige, inden foranførte Tidspuncter, anmeldes for den Kirkebetient, som tillige med Præsten fører Bog over de ministerielle Handlinger.

8.) Forsømmes den i § 7 foreskrevne Anmeldelse, bør den Skyldige derfor ansees med Mulct fra 1 til 5 Rbdlr Sølv til vedkommende Fattiggasse efter den i § 5 nævnte Øvrigheds nærmere Bestemmelse. Dersom det findes, at Hiemmedaab er valgt uden tilstrækkelig Grund, eller at man, uden nogen i § 3 hiemlet Aarsag, har ladet Barnet døbe af nogen Anden end vedkommende Præst, bør enhver af de Skyldige tiltales til at erlægge en Mulct til Fattiggassen fra 2 til 10 Rbdlr Sølv efter Sagens Beskaffenhed og deres Formueomstændigheder.

9-11.) Ophævet.